Dosarul nr. 1r-175/2024 I instanţă
Nr. PIGD 1-24078353-06-1r-25112024 judecătorul Ciorba Alexandru
judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E
În numele Legii

06 martie 2025 **mun. Comrat**

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Sud sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra şi de avocatul Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia sediul central din 01 noiembrie 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui:

Ceban Vasile Ivan, născut la *****, IDNP – *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în r-nul Cimișlia, s. Sagaidac, studii medii incomplete, supus serviciului militar, căsătorit, la întreținere trei copiii minori, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, nefiind reținut în prezenta cauză, anterior judecat prin:

1) sentința Judecătorie Cimișlia, sediul Central din 06 aprilie 2022 în baza art. 201/1 alin.(1) lit. a) din Codul penal și în baza legii numite cu aplicarea art. 364/1 alin.(1) din Codul de procedură penală a-i stabili pedeapsa 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

2) sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 25 mai 2023 în baza art. 201^1 alin.(1) lit. a) din Codul penal,

stabilindu-i pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis în baza art. 201[1] alin. (2) lit. a) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată stabilește pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă pentru Ceban Vasile sub formă de 1 an și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin. (2) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare la judecătoria Cimişlia sediul central de la data de 16 iulie 2024 până la 01 noiembrie 2024.

Judecătoria Cimişlia sediul central a pronunţat sentinţa la data de 01 noiembrie 2024. (f.d.52-63, vol. II)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat la data de 25 noiembrie 2024. (f.d.95, vol. II)

Audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

C O N S T A T Ă:

<u>În fapt</u>:

Prin sentința judecătoriei Cimişlia, sediul central din 01 noiembrie 2024, **Ceban Vasile Ivan,** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) din Codul penal şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) din Codul penal şi art. 364[1] din Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis pe termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr.1-39/23 din 25 mai 2023, s-a stabilit lui

Ceban Vasile Ivan, pedeapsa definitivă sub formă de 2 (doi) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat lui Ceban Vasile Ivan măsura preventivă arestul preventiv, pentru asigurarea executării sentinței, care urmează a fi pusă în executare din data pronunțării sentinței și urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a dispus ca termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței.

S-a respins demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare și a cheltuielilor suportate în cadrul perfectării cauzei penale, cu trecerea acestora în contul statului. (f.d.52-63, vol. II)

Prin încheierea din 01 noiembrie 2024 instanţa de fond a dispus înlăturarea omisiunii vădite strecurată în dispozitivul sentinței emisă de către Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr. 1-129/2024 la 01 noiembrie 2024 în privința lui Ceban Vasile condamnat în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a) din Codul penal, prin adăugarea în dispozitivul sentinței, sintagma: „**În temeiul art. 84 alin.(4) din Codul penal”** și art. 85 alin.(1) din Codul penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr.1-39/23 din 25 mai 2023, stabilind astfel, lui Ceban Vasile Ivan, pedeapsa definitivă sub formă de 2 (doi) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis”.(f.d. 69, vol. II)

Prin încheierea din 01 noiembrie 2024 instanţa de fond a dispus corectarea erorii materiale detectată în dispozitivul sentinței emise de Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr.1-129/2024 la 01 noiembrie 2024.

S-a substituit în dispozitivul sentinței emise de Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr.1-129/2024 la 01 noiembrie 2024, sintagma „termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței”, cu indicarea corectă a sintagmei „termenul executării pedepsei a-l calcula din data reținerii lui Ceban Vasile în baza sentinței din 25 mai 2023”. (f.d. 72, vol. II)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că **Ceban Vasile Ivan,** conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra altor membri ai familiei, în urma consumului băuturilor alcoolice, în perioada, luna octombrie 2021- 11 iunie 2022, a săvârșit acțiuni de intimidare în scopul de impunere a voinței și controlului

personal asupra copiilor minori Ceban ***** Vasile, a.n. *****, Ceban *****Vasile, a.n. ***** și Ceban *****Vasile, a.n. *****, manifestate prin exprimarea în adresa acestora a cuvintelor și expresiilor injurioase, insulte, ofense, aplicarea loviturilor, certuri dintre el și soția sa Vera Ceban în prezența copiilor minori, neglijarea lor, iar la 11 iunie 2022, în timpul zilei, Ceban Vasile aflându-se la domiciliu în s. Sagaidac, r-nul Cimișlia, în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu soția sa Vera Ceban și copii minori, Ceban *****, Ceban *****și Ceban *****, continuând acțiunile violente asupra copiilor, pe motiv că copii nu au efectuat lucrări de îngrijire a animalelor domestice, le-a aplicat copiilor Ceban *****și Ceban *****lovituri cu palmele peste corp, iar Vera Ceban (în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, pe motiv că fapta constituie contravenție), a aplicat minorului Ceban *****lovituri cu o mătură, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202214D0123 din 20.07.2023 leziuni corporale sub formă de echimoze pe membre, excoriații pe spate, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Din teamă să nu mai fie agresați, minorul Ciobanu *****și fratele acestuia Ceban Vasile au părăsit domiciliul și s-au adăpostit în cimitirul din localitate.

În așa mod, Ceban Vasile Ivan în rezultatul acțiunilor violente, a cauzat părților vătămate minore Ceban *****Vasile, Ceban *****Vasile și Ceban *****Vasile stări de tensiune și suferințe psihice, care, potrivit rapoartelor de evaluare psihologică nr. 7, nr. 8 și nr. 9 din 28 decembrie 2022 sunt manifestate prin trăiri de nesiguranță, lipsă de suport, nervozitate, vinovăție, stare de neputință, indispunere, frică, pesimism, inhibare și extremități emoționale.

Acţiunile descrise de către procuror au fost calificate în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a) din Codul penal, *violenţă în familie, adică, acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa mai multor membri ai familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinţei şi controlului personal asupra victimelor*.

Cauza penală în prima instanţă a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

<u>Solicitarea și argumentele apelului</u>:

La data de 08 noiembrie 2024, avocatul Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, a declarat cerere de recurs prin care solicită casarea sentinței judecătoriei Cimișlia sediul central din 01.11.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea pedepsei penale sub forma de

închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 3 (trei) luni, cu includerea termenului neexecutat stabilit prin sentința anterioară, potrivit modul stabilit pentru prima instanță.

În motivarea recursului avocatul Curtev Alexandru susţine că fiind audiat în cadrul cercetărilor judecătorești Ceban Vasile Ivan vina sa în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, se căiește sincer în cele comise și a promis că nu mai comite alte infracțiuni. Susţine că faptul dat se confirmă și prin cererea înaintată, prin care Ceban Vasile Ivan a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care a fost acceptată de instanța de judecată.

Totodată menţionează că Ceban Vasile Ivan a solicitat că în caz dacă va fi stabilită vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate să fie aplicată pedeapsa penală în limita minimă stabilită de legislația penală, deoarece sa împăcat cu părțile vătămate și care nu doresc ca el să fie tras la răspunderea penală.

Indică că în urma examinării cauzei penale în privința lui Ceban Vasile Ivan a fost stabilită pedeapsa penală sub forma de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciarul de tip semiînchis care, după părerea recurentului este prea aspră. (f.d. 79-80, vol. II)

La data de 14 noiembrie 2024, procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra, a declarat cerere de recurs prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 01 noiembrie 2024 pronunțată în privința lui Ceban Vasile Ivan, învinuit pe art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal în partea ce ține de aplicarea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Vasile Ivan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit.a) Cod penal și în baza acestui articol, cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, a-i stabili pedeapsă 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită lui Ceban Vasile de adăugat parțial, termenul pedepsei executate parțial, stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 25 mai 2023, stabilindu-i definitiv pedeapsă 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei de calculat din data reținerii lui Ceban Vasile în baza sentinței din 25 mai 2023.

Deasemenea solicită încasarea de la inculpatul Ceban Vasile în beneficiul

statului cheltuielile judiciare în sumă de 920 lei, iar în rest, sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 01 noiembrie 2024 de menținut.

În motivarea recursului acuzatorul de stat a indicat că deși instanța de judecată a apreciat corect circumstanțele de fapt ale cauzei și a constatat vinovăția lui Ceban Vasile Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal și întemeiat a ajuns la concluzia de a aplica față de inculpatul Ceban Vasile a pedepsei sub formă de închisoare, la stabilirea pedepsei, eronat au fost aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Or, se constată că infracțiunea în cauză a fost săvârșită înainte de pronunțarea sentinței din 25 mai 2023, de aceea, pedeapsa definitivă urma a fi stabilită inculpatului Ceban Vasile nu prin cumul de sentințe (art. 85 Cod penal), ci conform regulilor cumulului de infracțiuni, prevăzute de art. 84 alin. (4) Cod penal.

Indică că potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, pedeapsa se stabilește conform prevederilor alin. (l)-(3) al art. 84 Cod penal. În acest caz în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau partial, în baza primei sentințe. Pedeapsa definitivă stabilită pentru concurs de infracțiuni prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe, deoarece în asemenea cazuri instanța de judecată trebuie să se bazeze pe mărimea totală a pedepsei conform primei sentințe, dar nu pe partea ei neispășită. La această regulă se recurge în mod obligatoriu și în cazul când pedeapsa aplicată inculpatului prin prima sentință a fost executată total.

Astfel descrie că, modalitatea reglementată de art. 84 alin. (4) Cod penal, în dispozitivul sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, instanța de judecată este obligată, în conformitate cu pct.36 a Hotărârii Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006 „Privind sentința judiciară” să indice începutul termenului de ispășirii pedepsei, care se calculează de la data pronunțării sentinței prin computarea detenției preventive dacă inculpatul a fost reținut în stare de arest, precum și decizia privind luarea în calcul că inculpatul până la pronunțarea

sentinței s-a aflat în stare de arest.

Sentința o consideră neîntemeiată și în partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 920 lei.

Astfel, menţionează că la etapa urmăririi penale, de către organul de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, au fost dispuse și efectuate constatările medico-legale și expertizele judiciare în vederea administrării probatoriului și asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și anume: -raportul de expertiză judiciară nr. 202214D0122 din 20.07.2022 - 320 lei; -raportul de expertiză judiciară nr. 202214D0123 din 20.07.2022- 320 lei; -raport de constatare nr. 202214P0244 din 14.06.2022 - 128 lei; -raport de constatare nr. 202214P0243 din 14.06.2022 - 128 lei; precum și costul a două plicuri A4/2 (2x1.50 lei=3 lei) în total de 3 lei; costul a 3 suporturi de stocare a informației de tip DVD-R 120 min/4,7 GB (3x7 lei=21 lei) în total - 21 lei, iar la materialele cauzei se conțin actele respective prin care se confirmă mărimea cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru efectuarea acestora.

Referitor la cheltuielile judiciare, în motivarea sentinței, instanța a invocat că: *Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.* Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. Instanța de judecată a stabilit temeiuri pentru a scuti inculpatul de la plata acestor cheltuieli, pe motivul situației financiare precare a inculpatului care are la întreținere 3 copii minori, nefiind angajat oficial în câmpul muncii nici el nici soția acestuia și nu are surse de venituri, ceea ce va influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor (3 copii minori) care se află la întreținerea lui. La fel, instanța de judecată a invocat că solicitantul efectuării expertizelor judiciare este statul în persoana organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Cimișlia. Prin urmare, obligația de suportare a

cheltuielilor pentru efectuarea constatării și expertizei o poartă anume statul în persoana organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Cimișlia ca solicitant, iar conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală citate supra, instanța de judecată este în drept și nu obligată să oblige condamnatul să achite cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale.

Consideră că instanța de judecată neîntemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului și a dispus trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului.

Instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 227 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2) pct.5) al articolului menționat, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Respectiv indică că, cheltuielile judiciare constatate în cauza penală dată, au fost suportate în legătură cu acțiunile procesuale efectuate pentru constatarea infracțiunii și acumularea probatoriului, iar odată ce vina inculpatului Ceban Vasile de comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită, consideră că încasarea cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în seama vinovatului.

Cu atât mai mult că în conformitate cu prevederile art.229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare* cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Consideră că argumentele instanței de judecată, precum că inculpatul Ceban Vasile nu este angajat în câmpul muncii și nu are surse de venituri, la caz, nu pot fi apreciate ca circumstanțe care determină imposibilitatea inculpatului de a achita cheltuielile judiciare, întrucât, din materialele cauzei penale se constată că Ceban Vasile nu are careva dizabilități, iar vârsta și starea sănătății îi permite de a se încadra în câmpul muncii și de a achita cheltuielile judiciare suportate de stat,

pentru efectuarea constatărilor medico-legale, expertizelor judiciare în legătură cu infracțiunea săvârșită.

Astfel susţine că, instanța în conformitate cu prevederile normelor procesual penale, expuse supra urma să oblige condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare suportate din contul statului. (f.d. 81-85, vol II)

La data de 25 noiembrie 2024 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Comrat. (f.d.95, vol. II)

<u>Termenul de înaintare a recursului</u>:

Colegiul judiciar consideră că recursurile declarate de avocatul Curtev Alexandr în interesele inculpatului Ceban Vasile şi de procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra, sunt depuse în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central a fost pronunțată la data de 01 noiembrie 2024, (f.d.52-63, vol. II), iar recursurile au fost declarate de apărare la data de 08 noiembrie 2024 (f.d. 79-80, vol. II) şi de acuzator la data de 14 noiembrie 2024 (f.d. 81-85, vol. II), conform art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*. *Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 27 noiembrie 2024, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, potrivit căruia s-a acordat acestora termen de 15 zile din momentul primirii prezentei notificări, pentru depunerea referinței la cererile de recurs, cu informarea părților despre data examinării cauzei. (f.d.99, vol. II)

Careva referinţe obiecţii la cererile de recurs nu au parvenit.

<u>Aprecierea instanței de apel</u>:

Examinând materialele cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în raport cu motivele recursurilor declarate, Colegiul judiciar al Curții de Apel sud sediul Comrat ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Curtev Alexandr în interesele inculpatului Ceban Vasile, urmează a fi respins ca nefondat, iar recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra urmează a fi admis, cu casarea sentinței primei instanțe și trimiterea cauzei la rejudecare, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1[4]) Cod de procedură penală *pot*

fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa: pct. 1) lit. a) respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; pct. 2) lit. d) admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.*

Potrivit art. 2 Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene *pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale - orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa*.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentat de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției,* din 19 aprilie 1993, Seria A, nr. 254-B, § 30).

La caz, Colegiul judiciar reține că prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul central din ***01 noiembrie 2024,*** **Ceban Vasile** a fost recunoscut recunoscut vinovat

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. a) din Codul penal şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) din Codul penal şi art. 364[1] din Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis pe termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr.1-39/23 din 25 mai 2023, s-a stabilit lui Ceban Vasile Ivan, pedeapsa definitivă sub formă de 2 (doi) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat lui Ceban Vasile Ivan măsura preventivă arestul preventiv, pentru asigurarea executării sentinței, care urmează a fi pusă în executare din data pronunțării sentinței și urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a dispus ca termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței.

S-a respins demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare și a cheltuielilor suportate în cadrul perfectării cauzei penale, cu trecerea acestora în contul statului. (f.d.52-63, vol. II)

Prin încheierea din 01 noiembrie 2024 instanţa de fond a dispus înlăturarea omisiunii vădite strecurată în dispozitivul sentinței emisă de către Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr. 1-129/2024 la 01 noiembrie 2024 în privința lui Ceban Vasile condamnat în baza art. 201[1] alin. (2) lit. a) din Codul penal, prin adăugarea în dispozitivul sentinței, sintagma: „**În temeiul art. 84 alin.(4) din Codul penal”** și art. 85 alin.(1) din Codul penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr.1-39/23 din 25 mai 2023, stabilind astfel, lui Ceban Vasile Ivan, pedeapsa definitivă sub formă de 2 (doi) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis”.(f.d. 69, vol. II)

Prin încheierea din 01 noiembrie 2024 instanţa de fond a dispus corectarea erorii materiale detectată în dispozitivul sentinței emise de Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr.1-129/2024 la 01 noiembrie 2024.

S-a substituit în dispozitivul sentinței emise de Judecătoria Cimișlia, sediul Central cu nr.1-129/2024 la 01 noiembrie 2024, sintagma ,,termenul executării

pedepsei a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței", cu indicarea corectă a sintagmei „termenul executării pedepsei a-l calcula din data reținerii lui Ceban Vasile în baza sentinței din 25 mai 2023". (f.d. 72, vol. II)

La data de 08 noiembrie 2024, avocatul Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, a declarat cerere de recurs prin care solicită casarea sentinței judecătoriei Cimișlia sediul central din 01.11.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea pedepsei penale sub forma de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 3 (trei) luni, cu includerea termenului neexecutat stabilit prin sentința anterioară, potrivit modul stabilit pentru prima instanță.

La data de 14 noiembrie 2024, procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra, a declarat cerere de recurs prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 01 noiembrie 2024 pronunțată în privința lui Ceban Vasile Ivan, învinuit pe art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal în partea ce ține de aplicarea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Vasile Ivan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit.a) Cod penal și în baza acestui articol, cu aplicarea art. 80/1 Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, a-i stabili pedeapsă 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, Colegiul notează că, în cauza *Tierce ș.a. contra San Marino*, din 25 iulie 2000, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a indicat că, „*instanțele de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, au obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu pot preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți*".

Colegiul instanței de recurs reține, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Mai mult ca atât, speța a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, constatând cu certitudine că probele cercetate în instanța de fond stabilesc faptele inculpatului, ținând cont că există suficiente date cu privire la

persoana inculpatului, pentru a permite stabilirea unei pedepse penale, având în vedere că rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, întrucât și actele de la urmărirea penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută și dat fiind faptul că nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, totuși instanța de fond ***eronat*** s-a expus asupra materialului probator la rubrica individualizarea pedepsei penale ce urmează a fi aplicată inculpatului.

Subsecvent, Colegiul judiciar constată că, în recursurile declarate nici acuzatorul de stat și nici apărarea nu contestă vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunilor de care a fost recunsocut vinovat, ambii recurenţi contestă soluţia instanţei referitor la pedeapsa aplicată.

Referitor la recursul procurorului în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra, colegiul judiciar îl găseşte fondat pe motivele care succed.

La caz, Colegiul instanței de recurs menționează prevederile art. 441 Codul de procedură penală, potrivit cărora, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele,* ***dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs***.

Din cerinţele recursului declarat de acuzatorul de stat, se contestă sentinţa instanţei de fond în partea pedepsei stabilite lui Ceban Vasile în baza art. art.201^1 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. art. 80^1 şi 85 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, susţinând acuzarea că aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal este una eronată, la caz fiind aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, totodată nu este de acord cu respingerea de către instanţa de fond a cerinţei privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Conform art. 75 alin. (1) şi (2) Cod penal *(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei,*

instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

(2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Este de menţionat că norma art. 201^1 alin.(2) lit. a) Cod penal, la data comiterii infracţiunii – 11.06.2022, de care a fost recunoscut vinovat inculpatul Ceban Vasile, prevedea pedeapsă penală sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.*

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal *În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

În speţă, pedeapsa aplicabilă inculpatului urma a fi stabilită pentru munca neremunerată în limitele de la 135 până la 180 ore sau pentru închisoare în limitele de la 9 luni până la 4 ani 6 luni.

Astfel, având în vedere că instanţa de fond a stabilit pedeapsa inculpatului pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. a) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani 6 luni, care se încadrează în limitele aplicabile în corespundere cu prevederile art. 80^1 Cod penal, și totodată aceeaşi pedeapsă fiind solicitată și de acuzare a fi aplicată prin cerinţele recursului, colegiul judiciar o găseşte ca o pedeapsă echitabilă raportată la persoana inculpatului și gravităţii infracţiunii comise.

Totuşi, colegiul judiciar analizând aplicabilitatea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal în prezenta sentinţă, găseşte ca eronată o asemenea concluzie pe

următoarele motive.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal *dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani şi în privinţa minorilor – termenul de 15 ani.*

Astfel norma art. 85 alin. (1) Cod penal, este aplicabilă exclusiv situaţiilor ca infracţiunea de care este recunoscu vinovat inculpatul să fie comisă după pronunţarea sentinţei de condamnare, a cărei pedepse penale urmează a fi adăugată la noua pedeapsă.

Însă, cum rezultă din probele materiale instanţa de fond la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal face referire la pedeapsa cu închisoare stabilită lui Ceban Vasile prin sentinţa Judecătoriei Cimişlia sediul central din 25 mai 2023, pentru infracţiunile comise până la 14 octombrie 2021, adică infracţiuni comise anterior infracţiunii pentru care este recunoscut vinovat în prezenta cauză penală.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal *conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe*.

Prin urmare colegiul judiciar remarcă că la speţă erau aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, eroare admisă de instanţa de fond, iar aceste circumstanţe servesc temei de casare a sentinţei instanţei de fond.

Deşi instanţa de fond prin încheierea din 01 noiembrie 2024 dispune înlăturarea omisiunii vădit strecurate în dispozitivul sentinţei, făcând referire la dispoziţia art. 85 alin. (1) Cod penal ca fiind eroare, colegiul judiciar găseşte ca nefondată încheierea menţionată, or art. 250 Cod de procedură penală, expres indică că *prevederile art.249 se aplică şi în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată,* ***ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunţat asupra sumelor pretinse de martori, experţi, interpreţi, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delicte sau a ridicării măsurilor asiguratorii, precum şi a altor măsuri****.*

Totodată conform art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală *erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuşi organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucţie sau de instanţa de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu*.

Este de remarcat că aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal în sentinţa din 01 noiembrie 2024, nu poate fi reţinută ca o omisiune vădită sau eroare materială, or instanţa în partea motivantă a sentinţei expres a motivat aplicabilitatea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, şi nu prevederile art. 8 alin. (1) Cod penal, iar prin emiterea încheierii de înlăturare a omisiunii vădite din 01 noiembrie 2024 se atestă ca o modificare a soluţiei instnaţei, fapt inadmisibil în sensul legii penale.

Referitor la cerinţa acuzatorului de stat privind casarea sentinţei în partea respingerii cerinţei de încasare a cheltuielilor judiciare şi dispunerea încasării din contul inculpatului Ceban Vasile în beneficiul statului a cheltuielillor judiciare în sumă de 920 lei, colegiul judiciar o găseşte fondată pe următoarele considerente.

Potrivit art.227 alin.(1) CPP al RM, *cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal*.

În conformitate cu art.227 alin.(2) lit.(5) CPP al RM, *cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală*.

Conform alin.(3) al aceluiași articol, *cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*.

În conformitate cu art.75 alin.(3) Legii nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, *în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova*.

Potrivit alin.(7) art.75 Legii nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, *plata cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare suportate din bugetul de stat se face conform procedurii prevăzute de legislaţia de procedură*.

Conform alin.(1)-(3) art.229 CPP al RM, *cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului*.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi

apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) CPP al RM, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.*

Este de notat că din materialele dosarului se desprinde că pe cauza dată în cadrul urmăririi penale au fost înfăptuite raportul de expertiză judiciară nr. 202214D0122 din 20.07.2022 – costul 320 lei; raportul de expertiză judiciară nr. 202214D0123 din 20.07.2022 – costul 320 lei; raportul de constatare nr. 202214P0244 din 14.06.2022 – costul 128 lei; raportul de constatare nr. 202214P0243 din 14.06.2022 – costul 128 lei; precum și cheltuieli judiciare pentru 2 plicuri A4/2 (2x1.50 lei=3 lei) în total de 3 lei; şi 3 suporturi de stocare a informației de tip DVD-R 120 min/4,7 GB (3x7 lei=21 lei) în total - 21 lei.

Contrar prevederilor legislației citate supra instanța de fond discutând chestiunea cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare pe cauza penală a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare şi a rapoartelor de constatare medico-legale, cât şi a cheltuielilor pentru plicuri şi a suporturilor de stocare a informaţiei de tip DVD-R în sumă totală de 920 lei, suportate în urma efectuării urmăririi penale pe motivele că aceasta a fost petrecută în mod obligatoriu din contul bugetului de stat cu scopul obținerii probelor la caz și formularea învinuirii.

Prin prisma prevederilor art.229 CPP al RM, instanţa de judecată este obligată de a clarifica situaţia materială a inculpatului la soluţionarea chestiunii cu privire la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Astfel, colegiul menţionează că la examinarea chestiunii cu privire la repartizarea cheltuielilor judiciare instanţa de fond este în drept, însă nu este

obligată de a-l obliga pe condamnat a recupera cheltuielile judiciare suportate la examinarea cauzei în privinţa lui şi emiterea sentinţei de condamnare, reieşind din situaţia lui materială.

Ținînd cont de cele susmenționate şi reieşind din scopurile procedurii penale, precum şi situaţia materială a inculpatului Ceban Vasile şi caracterul repetat al acţiunilor penale ale acestuia, colegiul consideră că cheltuielile judiciare suportate în urma efectuării urmăririi penale în legătură cu rapoartele de expertiză judiciară, a rapoartelor de constatare şi a cheltuielilor pentru plicuri şi a suporturilor de stocare a informaţiei de tip DVD-R în sumă totală de 920 lei urmează de a încasa din contul inculpatului Ceban Vasile deoarece reieşind din materialele cauzei situaţia lui materială permite acest fapt.

În consecință, completul de judecată conchide că instanța de fond a adoptat o soluție care contravine materialelor cauzei, fără a se expune pe aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel, recursul declarat de procuror urmează a fi admis.

În acest context, completul de judecată indică, că CtEDO în hotărârea sa din cauza *Capacchione împotriva Republicii Moldova* din 30 noiembrie 2021, cererea nr. 22616/10, pct. 19, a reamintit că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea, *Perez contra Franței* [MC], nr. 47287/ 99, § 80, CEDO 2004-I, și *Loupas contra Greciei*, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019). De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa bine-stabilită, potrivit căreia acest articol obligă, *inter alia*, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea, *Paixao Moreira Să Fernandes contra Portugaliei*, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020, definitivă la 20 mai 2020).

Totodată, prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Codul de procedură penală, stipulează expres că, *judecând recursul, instanța rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri,* ***dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului***.

Prin urmare, examinând recursul formulat, reieșind din solicitările

acuzatorului de stat privind casarea sentinței instanței de fond, raportate la constatările invocate supra, Colegiul judiciar urmează a dispune casarea sentinței, cu remiterea cauzei penale la rejudecare întrucât, în speță, prin emiterea unei noi hotărâri în privința inculpatului de către instanța de recurs face posibilă înrăutățirea situației ultimului, fapt ce contravine dispozițiilor legale reiterate supra.

Totodată, instanța de recurs reține, că potrivit prevederilor art. 384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În acest sens, Colegiul relevă şi faptul că potrivit jurisprudenței CtEDO, (în cauza *Luka contra României* din 21 iulie 2009) se evidențiază, că art. 6 CEDO implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van der Hurk împotriva Olandei*, din 19 aprilie 1994). Curtea evidențiază, că trebuie să se țină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (cauzele *Jahnke şi Lenoble împotriva Franței* (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi *Dima contra României*, din 16 noiembrie 2006.

Astfel, în opinia instanței de recurs, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate au o mare importanță la examinarea obiectivă a cauzei, ceea ce prima instanță nu a efectuat în mod deplin la examinarea cauzei în fond, care neapărat servește drept temei pentru casarea hotărârii atacate.

Referitor la recursul avocatului Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, colegiul judiciar îl găseşte nefondat pe motivele care succed.

Din cererea de recurs al părţii apărării, ultimul contestă sentinţa instanţei de fond din 01 noiembrie 2024, în partea pedepsei penale aplicate lui Ceban Vasile, pe care o consideră ca fiind prea aspră, solicitând aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 3 (trei) luni, cu includerea a termenului neexecutat stabilit prin sentinţa anterioară, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

Colegiul judiciar găseşte nefondat recursul declarat de partea apărării, or după

cum a fost menţionat supra, luând în consideraţie personalitatea inculpatului, gravitatea infracţiunii comise, istoricul condamnărilor anterioare ale acestuia, instanţa de recurs consideră că pedeapsa stabilită de instanţa de fond în temeiul condamnării în baza art. 201^1 alin. (2) lit. a) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (şase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este una echitabilă şi îşi va atinge scopul restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Simpla invocare a recurentului referitor la căinţa sinceră a inculpatului, nu asigură un temei fundamental în vederea admiterii recursului acestuia şi reducerii pedepsei penale, or ultimul prin recunoaşterea vinovăţiei şi căinţa sinceră a beneficiat de reducerea pedepsei prin efectul prevederilor art. 364^1 CPP şi art. 80^1 Cod penal.

În concluzie apelul avocatului Curtev Alexandr în interesele inculpatului Ceban Vasile, este nefondat.

Potrivit art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală *Hotărârile judecătoreşti pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*.

Conform art. art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.*

Prevederile în cauză de către instanța de recurs nu pot fi aplicate, or după cum s-a menţionat supra instanţa de fond eronat a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) cod penal, şi eronat a respins cerinţa părţii acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, aplicând eronat prevederile legii, deoarece prin pronunțarea unei hotărâri conform solicitării recurentului – acuzatorul de stat, la speţa dată va fi agravată situaţia inculpatului, iar acest fapt nu este admis în procedura de recurs.

În situația constatată, Colegiul consideră oportun remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceeași judecătorie, în alt complet de judecată cu respectarea prevederilor legale, sub toate aspectele, complet şi obiectiv, inclusiv a dreptului la

un proces echitabil.

Primind dosarul la o nouă examinare, instanța de fond urmează să înlăture neajunsurile admise la examinarea cazului şi în dependență de probele anexate la materialele cauzei, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată.

În asemenea circumstanțe, Colegiul concluzionează că recursul declarat de avocatul Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, este nefondat care urmează a fi respins, iar recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea integrală a sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 01 noiembrie 2024 și trimiterea cauzei la rejudecare - la judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448 și art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) şi pct. (2) lit. d) Cod de procedură penală al RM, Colegiul judiciar

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Curtev Alexandru în interesele inculpatului Ceban Vasile, ca nefondat.

Se admite recursul declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului Cimişlia Borodin Alexandra.

Se casează integral sentința judecătoriei Cimișlia, sediul central din 01 noiembrie 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Ceban Vasile de săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a) Cod penal şi a încheierilor din 01 noiembrie 2024 privind înlăturarea omisiunii vădite şi din 07 noiembrie 2024 privind corectarea erorii materiale, ***cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță – judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată.***

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului,

judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	COLEV Grigori	HUDOBA Valeri